പാഠം 12

ശബ്ബത്ത്: ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം അനുഭവിക്കയും ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്നു

ശബ്ബത്ത് സായാഹ്നം

ഈ ആഴ്ചയിലെ പഠനത്തിനായി വായിക്കുക: ഉല്പത്തി 1,2; പുറപ്പാട് 16:14–29; യെശയ്യാവ് 58:1–14; മത്തായി 12:1–13; ലൂക്കൊസ് 13:10–17.

മനഃപാഠവാക്യം: "പിന്നെ അവൻ അവരോട്: മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്ത്, നിമിത്തമല്ല; ശബ്ബത്ത് മനുഷ്യൻ നിമിത്തമത്രേ ഉണ്ടായത്; അങ്ങനെ മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിനും കർത്താവ് ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു" (മർക്കൊസ് 2:27,28).

അവളുടെ ബിരുദ ക്ലാസിൽ ജ്യോതി മാത്രമായിരുന്നു സെവെന്ത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് വിശ്വാസി. ശബ്ബത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചില ആഘോഷങ്ങളിൽ അവൾ പങ്കെടുക്കാതിരിക്കാനുള്ള അവളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് അവളുടെ വിശ്വാസങ്ങളെ പ്രകടമാക്കി.

ഒരു ദിവസം അവളുടെ കൂട്ടുകാരിൽ ഒരാൾ, ഗെയ്ൽ, അവളെ വിളിച്ചു. ഗെയ്ലിന്റെ ഭർത്താവ് ആറാഴ്ചത്തേക്ക് പട്ടണത്തിനു പുറത്ത് പോകുകയായിരിക്കും, അടുത്ത ആറ് വെള്ളിയാഴ്ചകൾ അവളോടൊത്ത് ചിലവഴിക്കാൻ ജ്യോതിക്ക് താല്പര്യമുണ്ടോ എന്ന് അവൾ ചോദിച്ചു, കാരണം, ആ വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രികളിൽ എന്തായാലും അവൾ "യാതൊന്നും" ചെയ്യില്ല എന്ന് അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു.

അടുത്ത നാല് വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രികളിൽ അവർ ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു, സംഗീതം ആസ്വദിച്ചു, അവരുടെ ക്രിസ്തീയ അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവച്ചു. പൊതുവെ അന്യോന്യമുള്ള സൗഹൃദം ആസ്വദിച്ചു. അഞ്ചാമത്തെ ആഴ്ചാവസാനം ഗെയ്ൽ ജ്യോതിയോട് താൻ പട്ടണത്തിൽ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുകയായിരുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞ ശേഷം വാച്ചിൽ നോക്കി; "ഓ! ദൈവമേ, ഇപ്പോൾ ശബ്ബത്ത് ഇങ്ങെത്തും," അവൾ ചിന്തിച്ചു. കഴിഞ്ഞ നാലു വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രികളിൽ അവൾ തന്റെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ പുതിയതെന്തോ അനുഭവിച്ചു എന്നവൾ പൊടുന്നനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവൾ വളരുകയും, അവളുടെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുകയും, വിശ്വാസം ഉറപ്പുള്ളതാക്കുകയും ചെയ്തു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും വ്യക്തിപരമായ വികസനത്തിനും ഒരു അവസരമായിരുന്നു ശബ്ബത്ത്.

ശബ്ബത്തിനെ നമുക്ക് എങ്ങനെ കരുതാം എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു രസകരമായ കഥയാണ് അത്, വിശ്രമത്തിനുള്ള ഒരു ദിവസം മാത്രമായല്ല പിന്നെയോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവും കൂടിയാണ്.

ഈ ആഴ്ചയിലെ പാഠം പഠിച്ച് ഡിസംബർ 19 ശബ്ബത്തിനുവേണ്ടി നമുക്ക് ഒരുങ്ങാം...

ആശ്ചര്യപ്പെടാനുള്ള സമയം

ഉല്പത്തിയുടെ ആദ്യ രണ്ട് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ രണ്ട് യോജിപ്പുള്ള സൃഷ്ടിപ്പിൻ വിവരങ്ങൾ നൽകാൻ ദൈവം എന്തുകൊണ്ട് തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നു നിങ്ങൾ എപ്പോൾ എങ്കിലും അതിശയിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഉല്പത്തി, സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ആദ്യവശത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു. ഭൂമിക്ക് രൂപവും പിന്നീട് ജീവനും നൽകിയപ്പോൾ വളർന്നുവന്ന ഭൂമിയുടെ അതിശയത്തെയും, ആറാം ദിനത്തിലുള്ള മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥയിൽ പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും സൃഷ്ടിയിലും. ഉല്പത്തി 2 ഉം അതേ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നു, പക്ഷേ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടിൽ, അതിൽ ആറാംദിവസത്തിന് പ്രത്യേക ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ആദാമാണ് കേന്ദ്രബിന്ദു, അവനും ആ സ്ത്രീക്കുമായി ബാക്കിയുള്ള സകലവും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായി വർണ്ണിക്കുന്നു. ആ തോട്ടം, ആ നദികൾ, ആ മൃഗങ്ങൾ.

സൃഷ്ടിപ്പ് ഒറ്റയായി വർണ്ണിക്കാവുന്നതിലും ആഴത്തിലാണ്. ആദ്യം, കളങ്കമറ്റ സൗന്ദര്യത്തിൽ കണ്ണുള്ള ശക്തനും കലാകാരനുമായ ഒരു സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ച് നാം പഠിക്കുന്നു. പിന്നീട് നാം ബന്ധങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു, മനുഷ്യർ അന്യോന്യവും ബാക്കിയുള്ള സൃഷ്ടികളെയും സ്നേഹിക്കയും കരുതുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഉല്പത്തി 1 ഉം 2 ഉം വായിക്കുക. പിന്നീട് എങ്ങനെയാണ് ഒന്നാം ശബ്ബത്ത് (ഉല്പത്തി 2:1–3) ആദ്യസൃഷ്ടിപ്പിൻ കഥയുമായി മുൻബന്ധമുണ്ടാകുന്നതെന്നും രണ്ടാം സൃഷ്ടിപ്പിൻ വിവരണത്തിന്റെ ആമുഖവുമായി തീരുന്നതെന്ന് ചിന്തിക്കുക.

ആ ആദ്യശബ്ബത്തിലെ ആദാമോ ഹവ്വയോ ആയി നിങ്ങളെത്തന്നെ സങ്കല്പിക്കുക. ജീവനോടെയുള്ള നിങ്ങളുടെ ആദ്യദിവസമാണ്, നിങ്ങളുടെ ഇണയുമായുള്ള ആദ്യ ദിവസവും ദൈവവുമായുള്ള ആദ്യദിവസവും. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേതായ എത്ര നല്ല ദിവസം. അത്ര സൗന്ദര്യം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുന്ന ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ പഠിക്കുന്നു. ഒരു നിമിഷം നിങ്ങൾ ആനയെ കണ്ട് അതിശയിക്കുന്നു. അടുത്ത നിമിഷം ഒരു തവളയെയും, ഓരോന്നും സമാനതയില്ലാത്തവ. കാട്ടുപോത്തിന്റെയോ ജിറാഫിന്റെയോ വിചിത്രമായ പെരുമാറ്റം കണ്ട് നിങ്ങൾ പുഞ്ചിരിക്കുന്നു. അനേക നിറങ്ങളും രൂപങ്ങളും നിങ്ങളെ ഭയഭക്തിയിൽ നിശ്ശബ്ദരാക്കുന്നു, സ്വരങ്ങളുടെ വാദ്യമേളങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഹർഷപുളകിതരാക്കുന്നു; മണങ്ങളുടെയും രുചികളുടെയും സന്തോഷത്തിന്റെ വൈവിധ്യങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ തിമിർത്തുല്ലസിക്കുകയും വ്യത്യസ്ത കൂട്ടുകൾ തേടുന്നതിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാറ്റിനുമുപരി, നിങ്ങൾ ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചു പഠിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു: ഉത്തരവാദിത്തം, കരുതൽ, സ്നേഹം. നിങ്ങൾ അത് നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവുമൊത്ത് അനുഭവിക്കുന്നു; സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മറ്റുള്ളവയുമായി നിങ്ങൾ അതു പരിശീലിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.

ആദ്യശബ്ബത്ത് ആദാമിനും ഹവ്വയ്ക്കും ഒരു നിഷ്ക്രിയമായ അനുഭവം ആയിരുന്നിരിക്കില്ല. അതവർക്ക് സ്രഷ്ടാവിന്റെയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിന്റെയും മേൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കാൻ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു അവസരമായിരുന്നു. അതവർക്ക് ആശ്ചര്യപ്പെടാനുള്ള ഒരു സമയം ആയിരുന്നു.

ആ ആദ്യശബ്ബത്ത് സമയത്ത് ആദാമിനും ഹവ്വയ്ക്കും ഉണ്ടായ വ്യത്യസ്തമായ വിദ്യാഭ്യാസ അവസരങ്ങളുടെ ഒരു കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക. ഈ അവസരങ്ങളിൽ ഏതാണ് ഇന്നും പ്രസക്തമായവ, വേറൊരു രൂപത്തിൽ ആണെങ്കിൽ കൂടി? നിങ്ങളുടെ ശബ്ബത്തുകളെ അവയ്ക്ക് എങ്ങനെ ധന്യമാക്കാൻ കഴിയും?

വീണ്ടും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള സമയം

യിസ്രായേല്യരെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു നയിച്ച് പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, ജനക്കൂട്ടങ്ങൾക്കു ദൈവമക്കളെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നതു വ്യക്തമാണ്. അവരുടെ ആരാധനയ്ക്കായി ആവശ്യപ്പെടുന്ന ദൈവം ആരാണെന്നും, ആശ്ചര്യകരമായ ഒരു ഭാവിക്കായി അനേകം വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നൽകുന്നതാരെന്നും അവർ വീണ്ടും കണ്ടെത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വീണ്ടും കണ്ടുപിടിത്തത്തിനുള്ള അവരുടെ യാത്രയിൽ ശബ്ബത്ത് ഒരു കേന്ദ്രബിന്ദുവായ പഠനമാണ്. ഈ ജനതയും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള സവിശേഷമായ ബന്ധത്തിൽ ശബ്ബത്ത് മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ അടയാളം ആയിത്തീരുന്നു. യിസ്രായേല്യരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിൽ ദൈവത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ മകുടോദാഹരണമാണ് മന്നായുടെ അനുഭവം.

പുറപ്പാട് 16:14–29 ൽ, യിസ്രായേല്യർക്കു പഠിക്കാനുള്ള എന്തു പാഠങ്ങളാണുള്ളത്?

അവർക്ക് അതാതു ദിവസം ആവശ്യമായ ആഹാരം മാത്രം നൽകി, യിസ്രായേല്യർക്കായി ദൈവം മന്നായുടെ അനുഭവം നൽകുന്നു. ആ അളവിൽ കൂടുതൽ അവൻ നൽകിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ ദാതാവ് ആരെന്ന് അവർ മറന്നുപോയേനെ. ആയതിനാൽ, എല്ലാ ദിവസവും അവൻ അവർക്കുവേണ്ടി ഒരു അത്ഭുതം നിർവഹിച്ചു, അപ്പോൾ അവർ ദൈവത്തിന്റെ കരുതൽ കണ്ടു. എന്നിരുന്നാലും, ശബ്ബത്തിന് കാര്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ രണ്ട് അത്ഭുതങ്ങൾ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു: വെള്ളിയാഴ്ച ഇരട്ടി ആഹാരം. ആഹാരം, ആ രാത്രിയിൽ ചീത്തയായില്ല. അവരുടെ മോചകനായിരുന്ന ദൈവത്തെ നോക്കി ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനും ദൈവത്തിന്റെ ജനമായിരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നു വീണ്ടും കണ്ടെത്തുവാനുള്ള സമയമായി യിസ്രായേല്യർക്ക് ശബ്ബത്ത് അവശേഷിച്ചു.

യിസ്രായേല്യർ ഈ മന്ന 40 വർഷങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കണമായിരുന്നു (പുറപ്പാട് 16:35). അവൻ അവരെ മരുഭൂമിയിൽ എങ്ങനെ പോഷിപ്പിച്ചു എന്ന് യിസ്രായേല്യർ ഓർക്കേണ്ടതിന് ഒരു ഓമെർ (ഇടങ്ങഴി) മന്ന സൂക്ഷിച്ചുവെക്കാൻ ദൈവം മോശെയോട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു (പുറപ്പാട് 16:32,33). ശബ്ബത്ത് ദിവസത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ അനുഭവത്തിന്റെ ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകൂടി ആയിരുന്നിരിക്കണം അത്.

ശബ്ബത്ത് സവിശേഷമാർന്നതാണെന്നു ദൈവം യിസ്രായേല്യരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളുമുണ്ട്. അവരുടെ ദൈവത്തെയും അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെയും വീണ്ടും കണ്ടെത്തുന്നതിന് ദൈവം യിസ്രായേല്യരെ സഹായിച്ച ഒരു മാർഗ്ഗമായിരുന്നു ശബ്ബത്ത്. എന്നാൽ ഇത് അവരുടെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ആഴത്തിലുള്ള തിരിച്ചറിവ് വികസിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലും വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഒരു ബന്ധം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുമായിരുന്നു.

ശബ്ബത്ത് 'ബോറായി' കരുതുന്ന ഒരു യുവാവിനോടു സംസാരിക്കുകയാണ്. അത് അവൻ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന് ഒരേയൊരു കാരണം വേദപുസ്തകവും അവന്റെ മാതാപിതാക്കളും അവൻ ചെയ്യേണ്ടത് അതാണെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ശബ്ബത്ത് ഒരു ക്രിയാത്മക അനുഭവമായി (വീണ്ടും) കണ്ടെത്താൻ അവനെ സഹായിക്കുന്ന എന്തു നിർദ്ദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾ നൽകും?

മുൻഗണനകൾ പഠിക്കാനുള്ള സമയം

ദൈവവുമായുള്ള യിസ്രായേലിന്റെ അനുഭവത്തിലെ ഉയർച്ചതാഴ്ചകൾ അവർ ശബ്ബത്തിനെ എങ്ങനെ കണ്ടു എന്നതുമായി അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ശബ്ബത്തിനെ ആദരിക്കാനുള്ള അവരുടെ വിസമ്മതത്തെ അവരുടെ ജീവിതങ്ങളിൽ അവനുള്ള അപ്രസക്തിയുടെ ഒരു അടയാളമായി ദൈവം കണ്ടു (യിരെമ്യാവ് 17:19–27). ശബ്ബത്തിനോടുള്ള ഒരു പുതുക്കപ്പെട്ട സമർപ്പണവും പുനഃസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു– മുൻഗണനകൾ ശരിയായിരുന്നു എന്നതിന്റെ ഒരു അടയാളം. യെശയ്യാവ് 58 രസകരമായ ഒരു വൈരുദ്ധ്യത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

യെശയ്യാവ് 58:1–14 വായിക്കുക. ഇന്ന് നമുക്കു പ്രസക്തമായ എന്താണ് ദൈവം ഇവിടെ അവന്റെ ജനങ്ങളോടു പറയുന്നത്?

യിസ്രായേല്യർ ദൈവത്തിന്റെ അനുയായികളായി ഭാവിക്കുകയാണ്– അവരുടെ ആരാധനയിലും ഉപവാസത്തിലും - എന്നാൽ ആരാധനയ്ക്കുശേഷമുള്ള അവരുടെ ജീവിതം കാണിക്കുന്നത് അവർ ശരിയായ പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ചലനങ്ങളിലൂടെ മാത്രം പോകയാണെന്നാണ്; ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തോട് ശരിയായ ഹൃദയസമർപ്പണമില്ല.

അവന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നും ദൈവം എന്തു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു എന്ന് യെശയ്യാവ് 58 ൽ തുടരുന്നു.

ഇതു മാത്രമല്ല, യെശയ്യാവ് 58:13,14 വായിക്കുക. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവം ശബ്ബത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത്? അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ശേഷമുള്ള ഭാഗത്ത് ഉപയോഗിച്ചതിനു സമാനമായ പദസമുച്ചയങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രവാചകൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു: 'നിന്റെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കാതെ', 'നിന്റെ കാൽ അടക്കിവച്ചു', 'നിന്റെ കാര്യാദികളെ നോക്കുകയോ വ്യർത്ഥസംസാരത്തിൽ നേരം പോക്കുകയോ ചെയ്യാതവണ്ണം' എന്നു പ്രവാചകൻ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ആരാധന എന്ന ചടങ്ങിലൂടെ പോകാനുള്ള സമയമല്ല ശബ്ബത്ത്, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ചിന്തകൾ മാത്രം ചിന്തിക്കുവാനും ആരാധനയ്ക്ക് അപ്രസക്തമായ ജീവിതം ജീവിക്കുവാനും ശബ്ബത്ത് 'സന്തോഷവും, ബഹുമാനയോഗ്യവും' ആയിരിക്കണം, അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ബാക്കിയുള്ള ഭാഗത്തെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ശബ്ബത്ത് എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും സ്വഭാവവും പഠിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് മറ്റുള്ളവരോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധങ്ങളിൽ ആ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ആ സ്വഭാവവും ജീവിക്കുന്നതാണ്. ആരാധനയുടെയും ശബ്ബത്ത് അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ എങ്ങനെ ആയിരിക്കണം എന്ന് അറിയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം മതിയാകില്ല. പഠിപ്പ് ജീവിതത്തെ സ്വാധീനിക്കണം. ശബ്ബത്ത് എന്നത് പഠിക്കുന്നതിനും മുൻഗണനകൾ ജീവിക്കുന്നതിനുമുള്ള സമയമാണ്.

നിങ്ങൾ ശബ്ബത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നുവോ? ഇല്ലെങ്കിൽ, അതു മാറ്റാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? നിങ്ങൾ ശബ്ബത്തിനെ "ബഹുമാനയോഗ്യമായി" കാണാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ബാക്കിയുള്ള ശബ്ബത്ത് സ്കൂൾ ക്ലാസുമായി ചർച്ച ചെയ്യുക. നിങ്ങൾക്കു കഴിയാവുന്നിടത്തോളം പ്രായോഗികമാക്കുക.

സമതുലിതാവസ്ഥ കണ്ടെത്തുന്നതിനുള്ള സമയം

യേശു ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ ആദരിക്കുകയും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തു (മത്തായി 5:17,18). എന്നിരുന്നാലും, അവരുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെച്ചൊല്ലി മതനേതൃത്വത്തെ യേശു വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്തു. ശബ്ബത്ത് അനുഷ്ഠാനത്തിൽ അവൻ എടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളെക്കാൾ പ്രസ്ഥാനത്തിനു കൂടുതൽ ഭീഷണിയായി മറ്റൊരു വെല്ലുവിളിയും ഇല്ലായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ഒരവസരമായി ശബ്ബത്തിനെ ആക്കുന്നതിൽ ജൂതപ്പള്ളികൾ പരാജയപ്പെട്ടില്ല- ഉപേക്ഷ കൂടാതെ തോറ വായിക്കപ്പെടുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ശാസ്ത്രിമാർക്കും പരീശന്മാർക്കും ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ എഴുത്ത് അറിയാമായിരുന്നു.

മത്തായി 12:1-13 ഉം ലൂക്കൊസ് 13:10-17 ഉം വായിക്കുക. ഈ സംഭവങ്ങളാൽ, ഇന്നു നമ്മെയും അവന്റെ കാലത്ത് ജനങ്ങളെയും യേശു എന്താണു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്?

ശബ്ബത്തിൽ യേശു സൗഖ്യമാക്കിയതിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള വിവാദങ്ങൾ, പാപത്തിന്റെ പ്രകൃതം, ശബ്ബത്തിനുള്ള കാരണം, യേശുവും പിതാവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, യേശുവിന്റെ അധികാരത്തിന്റെ രീതി എന്നീ പ്രധാന ആത്മീയ വാദപ്രതിവാദത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു.

ഈ ആഴ്ചയിലെ നമ്മുടെ മനഃപാഠവാക്യത്തിൽ ശബ്ബത്തിനോടുള്ള യേശുവിന്റെ മനോഭാവം സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. “പിന്നെ അവൻ അവരോട്: “മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്ത് നിമിത്തമല്ല, ശബ്ബത്ത് മനുഷ്യൻ നിമിത്തമത്രേ ഉണ്ടായത്; അങ്ങനെ മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിനും കർത്താവാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു” (മർക്കൊസ് 2:27,28). ശബ്ബത്ത് ഒരു ഭാരമായിരിക്കരുത് എന്ന് ഊന്നിപ്പറയണം എന്ന് അവനാഗ്രഹിച്ചു. അത് ശബ്ബത്ത് ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം പഠിക്കാനായി ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു അന്യാദൃശമായ അവസരമായും അവന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിനെ പരീക്ഷണാർത്ഥമായി വിലയിരുത്താനും അത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു.

അവന്റെ പ്രവൃത്തികളിലൂടെ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട്, യേശു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും യെഹൂദാ നേതാക്കളെയും ജനക്കൂട്ടത്തെയും തിരുവെഴുത്തിനെക്കുറിച്ച് ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുവാനും, എന്തായാലും, അവരുടെ വിശ്വാസവും അവരുടെ ദൈവവും അവർക്ക് എന്ത് അർത്ഥമാക്കുന്നു എന്നും ചിന്തിക്കുന്നതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. നിയമങ്ങളും നിബന്ധനകളും അവയിൽ തന്നെ നല്ലതാണെങ്കിലും അവയെത്തന്നെ മുറുകെപ്പിടിക്കാൻ നമ്മിൽ ആർക്കും സാധ്യമാണ്, അതിന്റെ യഥാർത്ഥ ആശയം മനസ്സിലാക്കാതെ അതിനെ കർക്കശമായി പാലിക്കാൻ നോക്കുന്നു- അന്ത്യത്തിൽ നാം സേവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവായിരിക്കണം അത്. ഇതു പിന്നീട്, നമുക്കായുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ നന്മകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അവനോടുള്ള വിശ്വസ്തമായ അനുസരണത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ ശബ്ബത്താചരണത്തെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു? അവനെ മെച്ചമായി അറിയുവാനും സത്യമായും കർത്താവിൽ വിശ്രമിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സമയമാക്കുന്നതിനു പകരം ‘ഇതു ചെയ്യരുത്’, ‘അതു ചെയ്യരുത്’ എന്നു മാത്രം പറയുന്ന ഒരു ദിവസമാക്കി നിങ്ങൾ അതിനെ മാറ്റിയോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ദൈവം നിങ്ങൾക്കായി ഉദ്ദേശിച്ചത് അതിൽനിന്നും ലഭിക്കുവാൻ,നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ മാറാൻ കഴിയും?

സമുദായത്തിനായി ഒരു സമയം

ജൂതപ്പള്ളിയിൽ ആഴ്ചതോറുമുള്ള ഹാജറിന്റെ പതിവ് യേശു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കായി രൂപപ്പെടുത്തി. അവന്റെ ഉയിർപ്പിനുശേഷം, അവർ ഈ മാതൃക പിന്തുടർന്നു. യേശുവിന്റെ മറ്റ് അനുയായികളും അതു ചെയ്തു.

ശബ്ബത്തിനെയും ഉയിർപ്പിനെയും കുറിച്ച് അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് ചോദ്യം ചോദിക്കാനുള്ള ഒരു പ്രധാന വേദിയായി ജൂതപ്പള്ളി മാറി, അത് സമുദായത്തിന് കൂടിവരുവാനും പഠിക്കുവാനുമുള്ള ഒരു പ്രധാന അവസരം നൽകി. എന്തായാലും, യേശു എബ്രായ മിശിഹ ആയിരുന്നു, പഴയനിയമത്തിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട മിശിഹ, അത് ഓരോ ശബ്ബത്തിനും പള്ളിയിൽ വായിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ജൂതപ്പള്ളിയിലല്ലാതെ മെച്ചപ്പെട്ട സ്ഥാനമേതാണ് വിശ്വാസികൾക്ക് യേശുവിനെ പിന്താങ്ങുവാൻ, പ്രത്യേകിച്ച് അവർ യെഹൂദന്മാരോടും "ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന" മറ്റുള്ളവരോടും സാക്ഷീകരിക്കുമ്പോൾ (അ.പ്ര. 13:16,26)?

തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക. പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ അനുയായികൾ എങ്ങനെ സാക്ഷീകരിച്ചു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവ നമ്മോട് എന്തു പറയുന്നു? നിങ്ങൾ ഈ വാക്യങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ, അവർ എവിടെയാണ് സംസാരിച്ചിരുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കുക, ആരോടാണ് അവർ സംസാരിച്ചത്, എന്താണ് പറയപ്പെട്ടത്, അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു? അ.പ്ര. 13:14–45; 16:13,14; 17:1–5; 18:4.

അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ സാക്ഷ്യം തിരുവെഴുത്തുപരവും വ്യക്തിപരവുമായിരുന്നു. പൗലൊസ് യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രം വിപുലമാക്കി, മിസ്രയീമിലുള്ള 'നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ' (അ.പ്ര. 13:17) എന്ന് ആരംഭിച്ച്, പിന്നീട് അവർ പാർക്കുന്ന ഇടം മുതൽ ന്യായാധിപന്മാർ വരെ, ശേഷം ദാവീദ്, അവിടെനിന്ന് അവന് യേശുവിലേക്കു പൂർണ്ണമായ ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായി. തിരുവെഴുത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് അവരുടെ തിരിച്ചറിവും വ്യക്തിപരമായ അനുഭവവും എങ്ങനെയാണ് യുക്തമായത് എന്ന് പൗലൊസും മറ്റുള്ളവരും കാണിച്ചു. അവർ അറിവ് അവതരിപ്പിച്ചു, അവർ ചർച്ച ചെയ്യുകയും വാദപ്രതിവാദം നടത്തുകയും ചെയ്തു. വ്യക്തിപരമായ സാക്ഷ്യത്തിന്റെയും തിരുവെഴുത്തിന്റെയും കൂട്ടുകെട്ട് പ്രസംഗത്തിലൂടെയും, അഭ്യസനത്തിലൂടെയും, ചർച്ചയിലൂടെയും നൽകപ്പെട്ടപ്പോൾ വളരെ ശക്തമായിരുന്നു. വേദപുസ്തക പാഠഭാഗങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതുപോലെ, ചില മതനേതാക്കന്മാർ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അധികാരത്തിലും തത്ഫലമായുണ്ടായ ജനങ്ങളുടെ മേലുള്ള ശക്തിയിലും അസൂയാലുക്കളായിരുന്നു, യെഹൂദന്മാരുടെയും പുറജാതികളുടെയും മേൽ.

സെവന്ത്-ഡേ അഡ്വന്റിസ്റ്റ് സഭയ്ക്ക് പ്രോത്സാഹജനകമായ സാക്ഷ്യത്തിലൂടെയും തിരുവെഴുത്തിന്റെ വെളിവാക്കൽ പ്രസംഗത്തിലൂടെയും പഠിപ്പിക്കലിലൂടെയും പങ്കുവെക്കുന്നതിലൂടെയും ഉള്ള ഒരു ശക്തമായ ചരിത്രം. ശബ്ബത്ത് സ്കൂളിനോടൊപ്പം ദിവ്യാരാധനയുടെ കൂട്ടുകെട്ടും മറ്റു ശബ്ബത്ത് യോഗങ്ങളും (ഉദാഹരണത്തിന് യുവജനയോഗങ്ങൾ) സെവന്ത്-ഡേ അഡ്വന്റിസ്റ്റ് ആരാധനയ്ക്ക് ഒരു ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസ അടിത്തറ നൽകുന്നു. മറ്റു പഠന അനുഭവങ്ങളിലൂടെ ഇതു പൂർത്തീകരിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും ശബ്ബത്തിന്റെ പഠനാനുഭവത്തിന് ഇത് ആവശ്യമാണ്.

കൂടുതൽ പഠനത്തിന്:

എലൻ ജി. വൈറ്റിന്റെ യുഗങ്ങളുടെ പ്രത്യാശയിൽ 'ശബ്ബത്ത്' പേജ് 281-289 വായിക്കുക.

"യെഹൂദന്മാർക്ക് സമർപ്പിച്ചിരുന്ന നിയമങ്ങളിൽ ശബ്ബത്തുപോലെ മറ്റൊന്നും തന്നെ ചുറ്റുമുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളിൽനിന്നും അവരെ വേറിട്ടു കാണുവാനായി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിന്റെ ആചരണം അവരെ അവനെ ആരാധിക്കുന്നവരായി നിയോഗിക്കണമെന്ന് ദൈവം രൂപകല്പന ചെയ്തു. സത്യദൈവവുമായുള്ള അവരുടെ ബന്ധത്തിന്റെയും വിഗ്രഹാരാധനയിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ വേർപാടിന്റെയും ഒരു സൂചകമായിരിക്കണമായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ ശബ്ബത്ത് വിശുദ്ധമായി ആചരിക്കേണ്ടതിന് മനുഷ്യർ തന്നെ വിശുദ്ധരായിരിക്കണമായിരുന്നു. വിശ്വാസത്തിലൂടെ അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയുടെ പങ്കാളികളായി തീരണം. യിസ്രായേല്യർക്ക് 'ശബ്ബത്ത് നാളിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഓർക്ക' എന്ന കല്പന നൽകപ്പെട്ടപ്പോൾ, ദൈവം വേറൊരു കാര്യം കൂടി പറഞ്ഞു 'നിങ്ങൾ എനിക്കു വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കണം' (പുറപ്പാട് 20:8; 22:31). അപ്രകാരം മാത്രമേ ശബ്ബത്തിന് യിസ്രായേല്യരെ ദൈവത്തിന്റെ ആരാധകരായി വേറിട്ടു കാണാൻ കഴിയൂ."- Ellan G. White, The Desire of Ages, p. 283.

"നമ്മെ വിശുദ്ധരാക്കുന്നതിനുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിയുടെ ഒരു ചിഹ്നമാണ് ശബ്ബത്ത്... അവന്റെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ശക്തിയുടെ ചിഹ്നമായി, ക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ യിസ്രായേലിന്റെ ഭാഗമാകുന്ന ഏവർക്കും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്"- The Desire of Ages, pp. 228,229.

ചർച്ചയ്ക്കുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ:

1. **ശബ്ബത്തിന് എന്തു ചെയ്യുന്നത് സ്വീകാര്യമല്ല എന്ന കാര്യം ഓർത്ത് സെവന്ത്-ഡേ അഡ്വന്റിസ്റ്റുകാർ സമയം ചിലവഴിക്കുന്നു. ശബ്ബത്തിനെ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപരമായ അനുഭവമായി ഉറപ്പിക്കാനും ഈ പാഠത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങളിൽ ശബ്ബത്ത് അനുഷ്ഠാനികൾക്ക് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാൻ ഉപയുക്തമാകുന്ന ഒരു പറ്റം ചോദ്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുക. ഉദാഹരണത്തിന്: "ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി കൂടുതലറിയാൻ എന്നെ പ്രാപ്തനാക്കുന്ന എന്താണ് ഞാൻ ശബ്ബത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടത്?"**
2. **മേലുദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന എലൻ ജി. വൈറ്റ് ഉദ്ധരണികൾ കണക്കിലെടുക്കുക. സമുദായത്തിലെ ശബ്ബത്ത് അനുഷ്ഠാനികളെ വേർതിരിച്ചറിയുന്നത് ഊഴിയം പോക്കിലുള്ള ശബ്ബത്ത് ആചരണമല്ല എന്ന് അവ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. 'വിശുദ്ധം' ആക്കപ്പെടുകയും 'ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയുടെ അംശികളാകുകയും' ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികൾ എങ്ങനെ ആയിരിക്കും? ശബ്ബത്തിന് ഇതുമായി എന്തു ബന്ധമാണുള്ളത്?**
3. **എന്തെല്ലാം രീതികളിലാണ് നിങ്ങൾക്ക് ശബ്ബത്തിനെ ധന്യമാക്കാൻ കഴിയുക? അടുത്ത 12 മാസത്തിൽ ശബ്ബത്ത് ആചരണത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മൂന്ന് ലക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.**

* * *